

Steagul roșu

Organ al Comitetului orașenesc P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular orașenesc

Anul XV
XX Nr. 4320

Vineri
6 septembrie
1963

4 pag. 20 bani

Prin Valea Jiului

Laboratorul Viscozei Lupeni are o contribuție de seamă în îmbunătățirea calității produselor întreprinderii.

IN CLISEU: Ing. Borangic Silvia, șefa laboratorului și proaspătul inginer Corbu Ilie, efectuând determinarea sulfatului de sodiu din baia de filaj.

Pregătiri pentru noul an școlar

În orașul Lupeni, cartierul Braia, de curând a fost terminată construcția unei școli noi ce cuprinde 16 săli de clasă și laborator. Școala a fost dotată cu mobilier nou și frumos și pregătită să-și primească oaspeții — fiii oamenilor muncii locatari ai cartierului Braia și Viscoza. Acest fapt ilustrează puternic

grija pe care o poartă partidul pentru generația de mine.

Și la celelalte școli de 8 ani din Lupeni s-au făcut pregătirile necesare în vederea începerii noului an școlar. După ce au fost zugrăvite toate sălile de clasă, zilele trecute s-a terminat și vopsitul băncilor și tablelor.

La gazeta de perete: o nouă ediție

De curând la gazeta de perete „Cărbunele păcii” de la Petrița a apărut un nou număr. Materialele sunt prezentate într-o grafică îngrijită și toate sunt dactilografiate. Sub semnătura tovarășului Catană Vasile se publică articolul: „Cronicarii minei noastre” în care este vorba de contribuția ce o aduc mai mulți muncitori, ingineri și tehnicieni de la mină în calitate de colaboratori ai gazetei de perete. Artisticul Dima Mișu semnează materialul „41 de scrisori pe adresa minei” în care se referă la scrisorile de mulțumire ce le-au primit mai mulți salariați ai minei, donatori de sînge, ca Tănăsele Victor, Fincă Constantin, Cosma Petru și alții, de la oameni ai muncii spitalizați. „Să încheiem luna august cu planul îndeplinit și depășit” este articolul ce-l semnează normatorul Cașotă Mihai. Tovarășul Kalman Iosif semnează materialul „Toată lauda” în care sînt evidențiați artiștii amatori care au prezentat opereta compozitorului sovietic Dunaevski „Vint de libertate”. Articolul este însoțit de o fotografie reprezentînd o scenă din spectacol. În această ediție, ca de altfel și în cele precedente, se tratează o tematică interesantă, variată și actuală. Este o explicație pentru aceia care se opresc să vadă ce mai e nou la gazeta lor de perete.

A mai rămas doar într-un cadru festiv să se înmineze cărțile școlare, care se dau în mod gratuit.

I. CIORTEA
corespondent

IN SPRIJINUL MUNCII MINERILOR

Au cîștigat un renume bun

Recondiționarea sfredelilor miniere, a ciocanelor de abataj și perforatoarelor, întreținerea ventilatoarelor, troleielor, a lămpilor miniere sînt doar cîteva din sarcinile colectivului sectorului electromecanic al minei Petrița.

Echipele conduse de Pantea Teodor, Kozma Andrei, Matei Ioan, Merlach Ioan, au cîștigat un bun renume datorită muncii desfășurate în cadrul sectorului electromecanic, datorită muncii depuse în sprijinul minerilor.

Pantea Teodor, cu echipele sale, merită aprecieri pentru interesul pe care îl acordă prelungirii vieții sfredelilor miniere. Recondiționarea lor și economia realizată la plăcuțele vidia a situat această echipă în rîndurile celor mai bune, alături de echipa de întreținere, a ventilatoarelor și troleielor de echipa de reparat vagoane de mină, de cea de întreținere a lămpilor electrice din subteran, a perforatoarelor și ciocanelor de abataj.

Material și piese recuperate

Echipele conduse de Merlach Ioan, zilnic repară numeroase vagoane de mină. Unele necesită reparații mai mici, altele mai mari dar această harnică echipă găsește mijlocul de a le reda producției după ce a efectuat reparațiile necesare. Echipa tovarășului Merlach Ioan se evidențiază și prin economiile pe care le aduce sectorului. Ba o bucată de

tablă veche reutilizată la peticirea unui vagonet, ba rulmenți ori cîrlige recuperate din vagoanele casate și astfel lista de materiale și piese recuperate crește. Numai în luna trecută au fost recuperate mai bine de 50 rulmenți, tot atîtea cîrlige de vagonete și o însemnată cantitate de tablă veche.

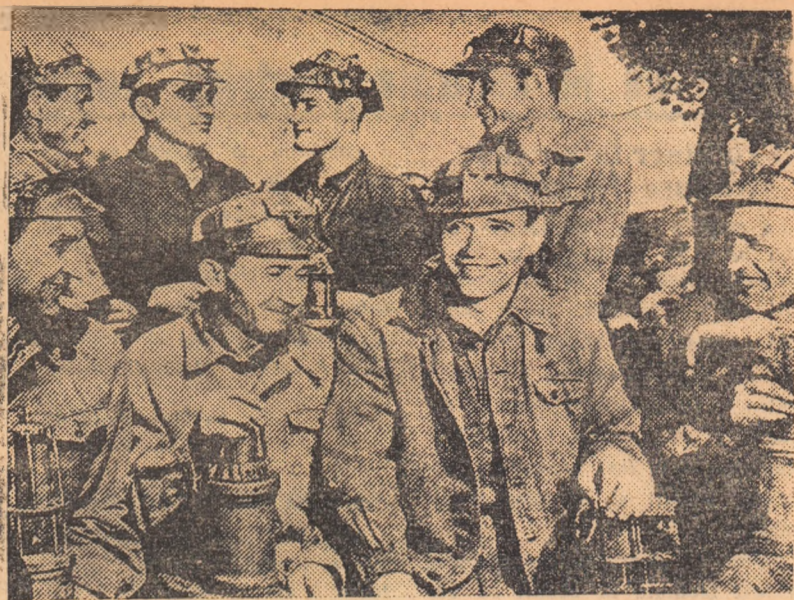
Defecțiunea a fost remediată

Multe necazuri le-au pricinuit minerilor petrițeni deseori opriri ale culbutorului din circuitul automat al minei Petrița. Analizînd cauzele care provoacă oprirea culbutorului, maistrul Gaiță Ioan, șeful atelierului mecanic a studiat posibilitatea înlocuirii amortizoarelor și de modificare a culbutorului, intrucît a constatat că arcurile dispuse în spiral nu rezistă vibrațiilor la care sînt supuse și cauzează defecțiunea culbutorului.

Concepînd modificarea

culbutorului a înlocuit vechile amortizoare cu altele noi, formate din arcuri foi și montate în carcasă și a schimbat complet brațul de culbutor. Lucrarea respectivă a fost executată de un grup de muncitori printre care amintim pe forjorii Toma Ioan, Tănase Petru, Cămărășanu Aurel, lăcătușul Kozma Rudolf și sudorul Mogoi Lazăr.

Cu această inovație a fost rezolvată una din problemele ce preocupau sectoarele productive ale minei.

Printre brigăzile evidențiate în întrecerea socialistă de la mina Aninoasa se numără și cea condusă de comunistul Asmarandi Augustin din sectorul II. Continuînd șirul succesei, minerii din această brigadă au extras în primele trei zile de muncă din luna curentă 101 tone de cărbune în afara planului.

Cliseul ne înfățișează o parte din membrii brigăzii, între care și minerii Bembea Nicolae și Cojocarui Andrei.

Donatorii de sînge — prieteni necunoscuți

Mașina s-a oprit în fața casei. Din ea au coborît doi oameni în halate albe, purtînd pe brațe o targă. Cei cîțiva oameni care se aflau la intrare le-au făcut loc, urmărindu-i cu priviri întrebătoare dar pline de încredere. Aceiași priviri le-au întîlnit și cînd au intrat în casă.

Bolnavul care era întins pe pat își pierduse cunoștința. Deși nu trecuseră decît cîteva minute de la accident, dar bolnavul pierduse mult sînge. Se cereau măsuri urgente. Cei doi oameni îmbrăcați în halate albe, medicul și felcerul de gardă, au acționat cu repeziune. Pentru un moment, hemoragia a fost oprită. Dar cu această nu se rezolvase totul. Bolnavul trebuia transportat de urgență la spital unde urma să i se facă o transfuzie de sînge.

A doua zi cînd s-a trezit în spital, la început, bolnavul a privit mirat în jur, apoi își reaminti totul cum s-a petrecut. O mină caldă i se lăsă pe frunte. Era mina sorei care veghease toată noaptea la căpătîiul lui. De cealaltă parte a patului se afla medicul care-l privea cu un zîmbet, un zîmbet al biruinței. Accidentul a fost grav și putea să-și piardă viața. Numai intervenția promptă și sigură a oamenilor în halate albe l-a salvat. Cînd a dat cu ochii de el, bolnavul a încercat să se ridice. Medicul a înțeles mișcarea. Voia să le mulțumească. De aceea i-a făcut un semn să stea liniștit, spunîndu-i:

— Știi ce vrei să ne spui. Să ne mulțumești. Noi nu ne-am făcut decît datoria. Viața dumitale nu a depins întru totul de noi. Merite egale are și prietenul dumitale, e adevărat, un prieten necunoscut — cel care ți-a donat sînge.

Cu sîngele lui, el a făcut ca dumnea să trăiești, să devii un om la fel ca și înainte.

Am relatat un singur fapt petrecut la noi la Petrița, cu cîteva zile mai înainte, un fapt care s-a referit la un prieten necunoscut. Dar cîți asemenea prieteni necunoscuți nu sînt! Poate că niciodată în viață nu-l vom cunoaște. El va rămîne același anonim. Pe acești prieteni necunoscuți i-a însuflețit înaltul umanism și conștiința că donînd o pîrticică din sîngele lor, săvîrșesc un act patriotic, că astfel contribuie la salvarea vieților a sute și sute de oameni. Această conștiință își are izvorul în educația umanitară pe care o promovează partidul în rîndul oamenilor muncii din țara noastră.

Nu rare sînt cazurile cînd oamenii se prezintă singuri la stația de recoltare și conservare a sîngelui sau la comitetul de Cruce Roșie, cerînd să fie primiți în rîndul donatorilor.

Aș vrea să amintesc în rîndul acestora și pe cîțiva din cei 150 de donatori de la mina noastră, de la 60 dintre aceștia s-a și recoltat sînge. Este vorba de tovarășii Cuti Eugen, secretarul comitetului de partid de la mină, Dima Mișu, Pricop Iosif, Fichel Emil, Ianu Ioan, Sabo Iosif, Tănăsele Victor, Leharei Mircea, Turculeț Neagu, Hada Domnica, Estrate Dumitru, Cașotă Mihai, Stocher Victor, Hebedean Ioan și alții.

Sînt doar cîțiva din marea armată a prietenilor necunoscuți. Ei dovedesc dragoste față de tovarășii lor de muncă, față de cei bolnavi, aflați în suferință, fiind conștienți că prin sîngele pe care-l donează contribuie la redarea unui om familiei și societății.

ing. ȘTEFAN MAFTEI
secretarul comitetului de Cruce Roșie de la Petrița

Insemnări de reporter

PREOCUPĂRI

Gherman Traian, prim-maistrul la mina Vulcan, asculta o melodie interpretată la acordeon de fiul său în vîrstă de 11 ani. După ce băiatul termină melodia, îi spuse cu căldură:

— Mihăiță, îmbracă-te frumos și du-te la cercul de muzică la club.

Pe unul din dulapuri în camera alăturată, se afla un alt acordeon.

— Mai aveți vreun „acordeonist” în familie? întrebai din curiozitate.

Mă privi zîmbitor și după un timp îmi răspunse:

— Nu dar din cînd în cînd... Mi-am dorit din copilărie să am un acordeon. Tare îmi place.

Visul mi l-am împlinit. Numai că fiul meu m-a întrecut. Și sînt tare fericit.

I-am făcut o vizită acestuia om cu scopul de a mai afla cîte ceva din viața lui. Ortacii de la mină îl cunosc și mi-au povestit multe lucruri frumoase despre el. Autor a douăsprezece propuneri de inovații în domeniul mineritului, bun organizator, miner prieten și destoinic și-a cîștigat stima și respectul ortacilor de muncă.

Aproape în toate lucrările miniere speciale i se cere părerea.

F. NICU

(Continuare în pag. 3-a)

Brigada frontalistului Petre Constantin, de la sectorul III al minei Lupeni, poate fi numită „brigadă a calității”. Luna trecută, ca și în celelalte din acest an, din frontul în care lucrează brigada a fost dată o însemnată cantitate de cărbune de bună calitate și nici un vagonet de cărbune nu a fost rebutat pentru sist vizibil.

Minerul Petre Constantin a fost prins de obiectivul fotografic, împreună cu o parte din membrii brigăzii sale, discutînd despre calitate.

Vești de la centrala electrică Vulcan

Propunerile au fost traduse în fapte

La sedința de producție din luna iulie la secția combustibil a centralei electrice Vulcan muncitorii Simion Zaharia, Sandu Ioan, Ebras Constantin, Malița Petru și alții au făcut propuneri valoroase pentru îmbunătățirea procesului de producție de tehnica securității. Propunerile au fost incluse în planul de măsuri și în bună parte realizate.

Astfel, la depozitul de cărbune au fost montate 15 becuri cu vapori de mercur, care luminează cu mult mai bine fronturile de descărcare și încărcare. Aici și-a dat concursul maestrul Baba Ioan și electricienii Traista Ioan și Florescu Gheorghe.

În urma unor propuneri, la banda de instalație veche s-a instalat un granic pentru manevrarea vagonetelor la descărcare. Tot aici a fost montată o scară pentru acces și un pod peste banda transportoare, ca muncitorii de la descărcarea vagoanelor să nu mai fie nevoiți să treacă banda direct.

O contribuție la aceste lucrări au adus-o lăcătușii Simcik Francisc, Pășă Ioan și Șerban Emil.

LIVIU ALBESCU
maistru

Lucrări de înnoire

Centrala electrică Vulcan este veche. Ea însă se înnoiește mereu. Nu de mult, aici, o gamă întreagă de aparate de măsură și protecție au fost înlocuite.

În camera de comandă a tabloului de distribuție a centralei s-au executat o serie de lucrări electrice menite să ducă la automatizarea și înlocuirea în întregime a panourilor vechi din marmură cu panouri din tablă.

Astfel de lucrări au fost executate și la transformatoarele de forță, cit și la cabinetele de 15 KV ale liniilor Vulcan — Petrila și Vulcan—Lupeni.

Lucrările de înnoire au fost executate de tovarăși ce posedă o înaltă calificare precum și tovarășii Olaru Valeriu și Bartha Eugen, tineri electricieni, care au muncit sub îndrumarea directă a maestrului principal al secției electrice, tovarășul Haiduc Vasile.

VASILE TAȘCAU
electrician

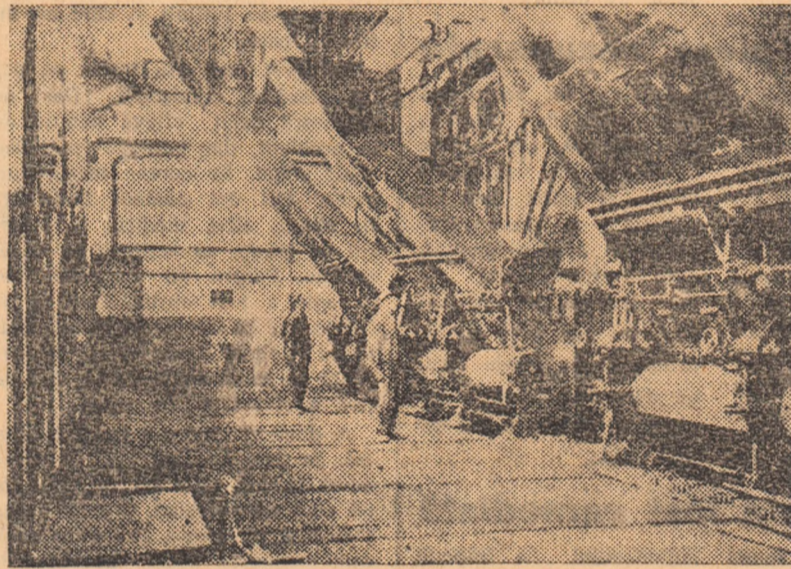
Grupă sanitară activă

În cadrul centralei electrice Vulcan activează o grupă sanitară, formată din 15 tovarăși. Acești tovarăși s-au pregătit temeinic în vederea participării la concursul organizat în acest an, între grupele sanitare pe oraș. La concurs grupa sanitară a ocupat locul II.

Printre participanții la concursul grupelor sanitare au fost tovarășii Chircu Ilie, Hașu Minodora, Untaru Marin, Cucută Letiția și alții.

Grupa sanitară a dat un sprijin prețios personalului medico-sanitar la mobilizarea întregului colectiv al uzinei, la vaccinările antipoliomielitice, antitetanice și antiexantematice.

STELIAN STRĂUȚ
tehnician

NOTE

Mică-i magazia... mare

Noul cartier din centrul orașului Vulcan e format numai din blocuri mari și impunătoare. La parterele unora din ele s-au deschis unități comerciale moderne ce trec cu succes și cel mai exigent examen. Printre ele se numără și magazinul alimentar nr. 44. Mare, frumos și curat, cu vitrinele și rafturile încărcate cu tot felul de bunătăți și o deservire promptă și civilizată, el atrage în fiecare zi sute de cumpărători. Magazinul are la rîndul său o magazie încăpătoare unde se depozitează mărfurile. De o vreme încoace însă, magazia s-a transformat în depozit de ambalaj. Cum se explică faptul? Destul de simplu. În curînd se împlinesc două luni de cînd I.R.V.A. Lupeni, n-a mai ridicat ambalajele de la acest

De sprinceană

Era în ziua de 2 septembrie. Inserarea s-a lăsat cam de multșor. La raionul de mezlerii de la magazinul nr. 6 din Petroșani lume multă. Gospodinele așteptau răbdătoare să le vină rîndul să facă cumpărături. Totul se desfășura în liniște și deplină ordine. Nici cel mai grăbit cumpărător n-a sărit peste rînd. Deodată în magazin își făcu apariția un tinăr. Spre deosebire de ceilalți cumpărători, s-a postat după masivul stîlp de susținere de lingă raionul cu pricina. De cum l-a zărit, pe fața încruntată a vânzătoarei Tița Ileana a apărut un zîmbet.

— Dumneavoastră ce doriți?

magazin. În acest răstimp s-au adunat circa 8 camioane de lăzi și vreo două de sticle goale și oricît de mare-i magazia în ea nu se mai pot depozita decît foarte puține mărfuri.

Dacă I.R.V.A. va transporta și de aici înainte cu aceeași „operativitate” ambalajele, atunci discuțiile între vânzători și cumpărători se vor desfășura cam așa.

— O sticlă cu apă minerală, vă rog.

— N-avem. În schimb vă putem servi două camioane de sticle goale.

— Un kilogram de biscuiți...

— Regretăm, dar nu vă putem da decît ambalaje și iar ambalaje.

Oare n-ar fi mai nimerit ca I.R.V.A. să se „ambaleze” un pic și să transporte... ambalajul?

— I se adresă vânzătoarea ambilă.

— Păi, dînsul abia a intrat în magazin — se auziră citeva voci.

— Habar n-aveți de cînd stă aici dădu prompt riposta vânzătoarea și continuă să-l servească pe noul venit.

Cum nu-i faptă fără răsplătă, pentru servitul pe sprinceană ne-am gîndit și noi să-l servim vânzătoarei în cauză o porție de critică. Poate așa se va dezbăra de asemenea obiceiuri ce nu fac cinste unui lucrător din comerțul socialist.

C. DUMITRU

Biblioteca clubului muncitoresc din Petrila, număra peste 10 000 volume beletristice, tehnice, politice și de știință popularizată. Pentru atragerea de cit mai mulți cititori aici se organizează cu re-

Printre cei mai buni cititori

gularitate diferite acțiuni cu cartea cum sînt: simpozioane literare, recenzii, prezentări de cărți, expoziții, seri literare, conștiinți cu cititorii și altele. Ca urmare a acestor acțiuni, anul acesta a crescut mult și numărul cititorilor care se ridică la cca. 1600.

Printre cei mai buni cititori ai bibliotecii se numără muncitorii Chinișoju Ioan, de la sectorul IX, care a citit 37 de cărți, Brînzan Constantin, de la sectorul IV, care a citit 33 de volume și Crălea Alexandru, de la sectorul II, care a citit 53 de cărți. Printre cărțile citite de ei se numără: „Arme bacteriologice”, „Lanțul viu”, „Imperialismul și religia”, „Stații interplanetare, gări cosmice”, „Destine americane”, „Război ascuns” și altele.

Între două expoziții

S-a oprit îndelung în fața tablourilor, examinîndu-le cu multă atenție. Îi plăceau. Erau bine executate, vădînd mult talent. Cîteva din ele i-au atras atenția în mod deosebit, punîndu-l pe gînduri. Dedesubt purtau semnătura unor cunoscuți de-ai lui, ortaci de muncă și prieteni. Le privea cu mîndrie dar și cu invidie. „Uite, ei au reușit pe cînd eu...”. Începuse să regrete că nu le-a dat ascultare de la început. Doar îl chemaseră și pe el să se înscrie la cerc. „Cine știe, dacă se înscria atunci, poate că avea și el acum vreun tablou expus. Mai știi! I se spusese că are talent. E drept că mai încercase de cîteva ori să schițeze pe hîrtie diferite imagini, dar au ieșit cam stingace. Vădea o oarecare îndemînare, care cultivată, putea să dea roade.

Ba odată cineva îl și lăudase, dar nu-l prea luase în serios. Lauda venea din partea unui prieten. Poate că prietenul îi spusese numai așa, ca să-l încurajeze. Nu-l ascultase atunci. Prietenul lui se hotărîse însă și se înscrieseră la cerc. A făcut progrese vizibile. În fiecare zi studia și exersa. Nici nu și-a dat seama cînd a crescut. Acum minuieste destul de bine penelul. Ca dovadă acum semnează trei tablouri la expoziție. Și toate bune. Nu, nu. Așa nu mai merge! Lui îi place mult pictura. O să încerce, iar dacă va vedea că nu merge, o să se retragă. De la expoziție a plecat hotărît să se înscrie la cerc...

...Cînd a mers prima zi la cerc, aici a dat peste tineri la fel ca și el. Unii începători, alții mai avansați. Toți erau miinați de pasiunea pentru pictură. Erau mineri, electricieni, strungari, tehnicieni, elevi. Instructorul îl îndruma pe fiecare în parte. I-a plăcut atmosfera de aici. Din prima zi s-a pus hotărît pe treabă. Majoritatea timpului liber și-l petrecea exersînd și învățînd. Își dădea seama că pentru a se perfecționa nu-i destul numai talentul ci trebuie să și studieze. Și a început să caute tot mai mult cărțile. Așa a devenit și unul din cititorii fruntași ai biblio-

teci clubului. Paralel cu aceasta însă, a început să-și facă și o bibliotecă personală. Cumpăra tot ce apărea nou în librărie și în special în domeniul artelor grafice și picturii. Treptat a ajuns să-și facă o bibliotecă personală frumoasă, care număra zeci de volume.

La ședințele cercului lua parte cu regularitate. Nu-i scăpa nimic. Îndrumările și observațiile instructorului erau carte de lege pentru el. Curînd a început să se remarce. Instructorul începuse să-l laude lucrările. Asta l-a încurajat. Deci primii pași îi făcuse. Și erau pași siguri, buni. Din zi în zi lucrările lui erau tot mai bune. Era apreciat de colegi și de instructor. Reușise cîteva tablouri interesante.

Cînd cu aproape o lună în urmă s-a pus problema deschiderii unei expoziții la club, cu lucrările artiștilor amatori ai cercului de artă plastică din Lupeni, printre lucrările selecționate, două purtau și semnătura lui: „Minerul leșind din șut” și „Constructorii”. Era o încununare a străduinței, a voinței și talentului.

...Nu trecuse nici un an de cînd se oprise în fața tablourilor la expoziția din Lupeni și iată că la cea de-a doua expoziție participa și el, cu lucrări proprii. Și acum ca și atunci s-a oprit îndelung în fața tablourilor examinîndu-le cu atenție. Poate că în fața celor semnate de el, s-a oprit mai îndelung. Nici nu-l de mirare. Între două expoziții a făcut pași mari.

Dar Popa Constantin, căci despre el e vorba, nu este numai un pictor amator, pasionat și talentat ci și unul din electricienii de mină mult apreciați de către tovarășii săi de muncă, de conducerea sectorului VIII al minei Lupeni. Lucrările executate de el sînt într-adevăr lucrări de calitate. Și în munca de electrician el depune aceeași pasiune ca și în pictură.

Popa nu este decît unul din sutele de artiști amatori din Valea Jiului care vin la cluburi pentru a-și cultiva talentul și măiestria artistică.

C. COTOȘPAN

În pădurea de la Corbu

În pădurea de la Corbu, brigada complexă condusă de utemistul Boiciuc Gheorghe este în plină activitate. Acești oameni vrednici trimit patriei lună de lună peste plan cantități tot mai mari de lemn de construcție.

Folosind din plin capacitatea utilajelor și timpul de lucru, tinerii forestieri au realizat luna tre-

cută o productivitate a muncii de 1,740 m.c. material lemnos pe zi, cu 1,040 m.c. mai mult decît sarcina de plan. În același timp, indicatele de utilizare a masei lemnoase a fost realizat în proporție de 77 la sută față de 64 la sută planificat. Întreaga brigadă a fost declarată evidențiată în întrecerea socialistă.

INSULA COMORILOR

Neftegansk datează numai de un an, dar a devenit atît de cunoscut încît poate fi învidiat de oricare alt oraș vechi. Aici sosesc oameni din aproape întreaga țară, unii să proiecteze noi cartiere de locuințe, întreprinderi, cheiuri și porturi, alții să caute trasee potrivite pentru conducta petroliferă, alții — să monteze sondele de petrol.

Motonava noastră înșesată pînă la refuz cu bagaje și călători, care a ieșit cu greu din portul aglomerat Hanta — Mansisk coboară în jos pe Irtiș. Dar, curînd chiar lingă oraș, ea coțeste pe afluentul Obska și se îndreaptă spre răsărit. Tinărul căpitan Hasan Kamaletdinov, cunosător al acestor locuri, conduce vasul pe drumul cel mai scurt.

Pasagerii privesc vrăjii malurile necunoscute. Vibrațiile motorului alungă din apă cîrduri mari de rațe și giște sălbatice. În față se văd nesfîrșite lunci inundabile cu iarba înaltă de un metru, sau coamele pădurilor de cedru și brad, foarte rar — așezări.

Aici poate să crească orice: există lumină și căldură suficientă — vara soarele încălzește aproape 24 de ore. Se coace nu numai grîul, ci și roșiile și castraveții.

Dar cui să-i vinzi produsele? Iată că și pentru această regiune vastă și plină de bogății a sosit ceasul mult așteptat.

Am ajuns la Neftegansk după o călătorie de două zile. Motonava a sosit cu trei ore mai devreme decît fusese prevăzută. Oamenii au coborît emoționați. Fiecare își dădea seama că participă la o muncă

DIN U. R. S. S.

măreață. Nimeni nu se supăra că orașelul nu era încă amenajat. Străzile erau pline de buturugi și brazi răsturnați. Alături se întinde taigaua întunecoasă de unde seara năvălesc hoarde neobosite de înșari. Dar ce se putea face înțunec an? Printre cioturi s-au așezat corturile.

Aici va fi orașul, un oraș mare. Din tot ce se află acum în fața noastră — locuințele temporare, vagoanele, corturile, cioturile — nu va mai rămîne peste un an-doi decît o amintire. În anul 1965 va începe aici exploatarea industrială a petrolului Siberiei de vest. Neftegansk este obiectivul nr. 1. El

reprezintă steaua cea mai mare și cea mai puternică din constelația zăcămintelor petrolifere descoperite în regiunea Tiumen.

Iată de ce a devenit Neftegansk atît de cunoscut. Iată de ce la Moscova, cei de la Comisia de Stat a Planificării și de la Consiliul Economic Național se gîndesc cum să organizeze mai bine viața oamenilor de aici, cum să pună mai repede în slujba țării bogățiile pe care le oferă cu atîta dărnicie aceste locuri. Oamenii de aici sînt iuți, cu mare experiență. Toți au la activul lor mulți ani de cercetări asidue — au căutat petrol în Crimeea, dincolo de cercul polar, au lăsat o locuință confortabilă în sud.

Oare trăia prost Furban Salmanov în înșoritul Baku? Acolo este patria sa, acolo își are el casa, acolo muncea și liniștit. A renunțat la liniște. Cît ești tinăr trebuie să îndrăznești să cauți să te cunoști. În Siberia, Furban nu s-a mai recunoscut. El, care era potolit, precaut, a devenit aici plin de energie. La direcția din Tiumen i s-a spus: „Trebuie căutat petrol în regiunea de răsărit”. Trebuie! Nikolai Bahtin a descoperit acolo o minunată cupolă subterană în răsărit sînt multe asemenea struc-

In anii noștri, rețeaua magazinelor de desfacere din Petrița a cunoscut o largă dezvoltare. Aproape că nu există cartier fără magazine mari și frumoase. IN CLISEU: Se vede doar interiorul unuia din magazinele petrițene.

CARNET A doua viață

Cu mai bine de 50 de ani în urmă, dornici de profituri și mai mari, acționarii societății „Lupeni” au hotărât să deschidă noi căi spre stratele de cărbuni. Astfel, la Lupeni, în apropierea gării, a fost săpat un puț. Stăpînii de pe atunci hotărîră să-i dea numele de Carolina. Și alte mine sau puțuri de la Lupeni purtau denumiri asemănătoare: Ella, Ileana, Maria, Clara Victoria. Și azi, pe hărți, în documente, puțul poartă același nume: Carolina. Ba și cartierul compus din 25—30 căsuțe din apropiere poartă aceeași denumire.

Ca fiecare instalație mare sau construcție însemnată și acest puț are istoria sa. După ce citiva ani a adus la lumină cărbune scos prin muncă primitivă și trudă grea, în 1932, este închis. Era în anii crizei economice. Apoi a fost rambleiat. Puțul fusese între timp martorul unui eveniment zguduitoare: greva minerilor din Lupeni din 1929. Timp de 20 de ani la puțul Carolina viața nu a puls.

Abia în anii de după eliberare avea să i se găsească o nouă folosință. Construirea socialismului cere mereu cantități mai mari din plina industriei — cărbunele. Și astfel, în urmă cu aproape zece ani, a început munca de redeschidere. Aici, începe a doua viață a

puțului Carolina. Prin 1961, au venit constructorii de la I.C.M.M. care au adus o seamă de înnoiri. Casa mașinii de extracție a fost complet renovată. Echipa de zidari ale lui Gropeanu Petre și Trifan Constantin, sub conducerea maestrului Sălăjan Aurel, construiesc noua casă a compresoarelor, cuptorul pentru încălzirea aerului, casa puțului. Echipa lui Szekey Iosif instalează o nouă mașină de extracție. Este construit un nou drum de acces, se sapă un bazin de apă, un șant de 2000 metri pentru o viitoare conductă. Lăcătușii din echipa lui Dornik Ștefan instalează într-un timp record o sveltă pasăre din metal — turnul puțului. Noua construcție pare a surla de pe înălțimi pe confrății săi: puțul V sud și modernul puț nr. 12.

În viitor, puțul urmează să fie adîncit pînă la orizontul 400, apoi pînă la 300. Atunci, între puțurile din Lupeni Carolina va fi al doilea ca adîncime, după confratele său, puțul nr. 12. La terminarea lucrărilor o bună parte a minei va primi, prin puțul care trăiește a doua viață, aer curat, proaspăt, atît de necesar celor ce muncesc în subteran.

FRANCISC VETRO

turi. Inseamnă că acolo trebuie mutate echipele de prospecțiuni. Nu i-a convins. I-au dat planul care nu prevedea decît 4000 de metri liniari. O brigadă nu avea ce face acolo.

A plecat. Caută petrol. Turboburul pătrunde cu furie în pămînt. Ce se întîmplă. Străbate 1000 de metri, 2000 de metri. Degeaba. Furban sapă mai adînc — ajunge la 2600. Scoate proba și se așează obosit pe nisip. Ține în mînă un amestec umed unsuros. Petrol!... Dar poate că este întîmplător? Hai pe insulă.

Turboburul pătrunde din nou în sol. Acum Furban știe: petrolul se află la adîncime.

În preajma Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., sonda de pe insulă fără nume a erupt — 1800 metri cubi în 24 de ore. Așa ceva nu s-a mai întîmplat în Siberia apuseană. Au fost descoperite mări de petrol în cîteva straturi.

Furban și tovarășii săi au denumit viitorul oraș după petrolul (neft în limba rusă) găsit și apa Iuganski Obi, care udă această insulă a Robinsonilor. Aici va fi un oraș.

Salmanov a devenit geologul principal. Precizarea lui s-a adevărat — cele mai mari zăcăminte de petrol s-au găsit în regiunea de est. Au forat sonde de petrol la Sarqut și în alte regiuni și aproape toate s-au aflat pe același

meridian în aceeași uriașă vale subterană.

În prezent, la Neftiugansk munca clodotește. Noul șef al expediției, Ivan Grigorievici Sapovalov, tot din Baku, și-a părăsit cabinetul. Figura sa masivă poate fi întîlnită pe șantier, la sonde. El bombardează cu telegrame direcția: „Dați-ne material lemnos. Iarna este în prag”. La direcție știu ce trebuie. Dar nu pot să facă față avalanșei evenimentelor. Cine se gîndea înainte la Neftiugansk? Nimeni. El a luat naștere pe neașteptate. A apărut deodată uriaș și nu a intrat în tiparele care i-au fost pregătite. Veti avea material, veti avea totul.

La Neftiugansk a sosit deja un detașament de constructori de la trustul „Tatnefteprovodstroj”. Constructorii bombardează, de asemenea, cu telegrame: „Dați-ne... dați-ne...”.

Dar ce se întîmplă la exploatare. Prospectorii au de lucru, nu glumă. Acum un an nu aveau decît 4000 de metri iar acum trebuie să sapa 35000 de metri liniari. Și li se spune: „Pregătiți-vă să forțați 80000 de metri!”. Prospectorii sint mereu presați: dați-ne repede terenul pentru exploatare! Delimitați perimetrul zăcămintelor de petrol. Dar unde sint granițele? Oriunde sapă dai de o sondă eruptivă. Nu ai cum să verifici sondele. Nu există rezervoare pentru țitei. Să-i

La Institutul de istoria artei

Se redactează noi lucrări de specialitate

La Institutul de istoria artei al Academiei R.P.R. sint în curs de redactare sau finisare noi lucrări de specialitate. Astfel, colectivul de artă populară a încheiat lucrarea cu privire la arta populară din regiunile Suceava și Maramureș și lucrează la redactarea tratatului de artă populară din țara noastră.

Sectorul de artă medievală a predat, nu de mult, Editurii Academiei volumul I al Istoriei artei plastice în România, care tratează toate genurile de artă plastică, de la apariția lor pînă în secolul al XVIII-lea. Volumul al doilea al aceluiași tratat, ce va fi terminat pînă la sfîrșitul anului, se ocupă de arta pe teritoriul nostru din perioada 1800—1944 și este opera unui colectiv din cadrul sectorului de artă modernă și contemporană. El va prezenta

un interes deosebit pentru marea public, volumul tratînd pentru prima dată în istoriografia noastră de artă despre creația plastică românească dintre 1900 și 1944, în toată complexitatea ei. Ambele volume ale Istoriei artelor plastice în România vor apărea sub îngrijirea acad. George Oprescu.

Un alt sector al institutului lucrează intens la volumul II al Istoriei teatrului în România (volumul I a fost predat de curînd Editurii Academiei).

Intr-o fază înaintată de redactare se află monografia „George Enescu”, lucrare a colectivului de istoria muzicii. Bazată pe un bogat material documentar, ea va prezenta viața și opera marelui nostru compozitor și va ieși de sub tipar cu prilejul celui de-al III-lea Festival „George Enescu”. (Agerpres)

PREOCUPĂRI

(Urmare din pag. 1-a)

— Multe lucruri n-am să vă spun — încep eu. Biografia mea este asemănătoare cu multe altele. Am venit în Valea Jiului cu 16 ani în urmă. Meseria de miner am luat-o de la „a” cum se spune. Am urmat școli de calificare. Acum sint prim maestru miner.

În Valea Jiului am întîlnit oameni buni, oameni de la care am învățat să trăiesc și să muncesc. De la început m-am simțit ca într-o mare familie. Iancu Nicolae de la mina Lonea, miner bun și priceput, m-a ajutat să pătrund în tainele meseriei, Toacă Ștefan cu ortacii săi mi-au dat încredere în forțele mele și m-au ajutat să conduc o brigadă de mineri. Profesorii care i-am avut la școlile pe care le-am urmat m-au învățat să descifrez graiul schișelor, al planșelor și desenelor. Aici la Vulcan, minerii Vass Martin, Ionășcu Ioan, Ionescu Ilie, cunoscuți în lucrările de deschideri mi-au fost și îmi sint de un real ajutor în muncă.

În timp ce îmi povestea, îmi arunca privirea pe cărțile ce se aflau pe masa, descifrai titlul „București 1962. Institutul de do-

cumentare tehnică”. L-am răsfoit. Pe pagina 1-a un alt titlu: „Sistem de armare provizorie a galeriilor, care urmează să fie betonate cu profil simplu”. Inovator Gherman Traian.

Prevenindu-mă întrebarea spusă: — Sint colaborator al acestei reviste. Mai am publicat și alte lucrări din experiența minerilor din Vulcan. Acum pregătesc un alt material, tot în domeniul susținerii în galerii cu cofraj metallic pe orizontală. Mai am cîteva calcule și sint gata...

A început să desfașoare pe masă schișe, planșe, desene. La un moment dat îmi făcea impresia că sint într-un birou de proiectări. Îmi povestea cu pasiune și înflăcărare. Cuvintele sale păreau firești. La sfîrșit îmi spusă:

— Doresc să contribuț și eu la ușurarea muncii minerilor. Munca lor să fie mai spornică și de calitate mai bună...

„Aceste afirmății ale prim maestrului Gherman Traian au devenit fapte. Multe inovații de-ale sale se aplică cu succes în minele din Valea Jiului și din țară. La Vulcan, unde s-a obținut o înaintare la săparea unei galerii de 341 m.l. într-o singură lună, și-a pus umărul și el.

— Ne pregătim de excursie la cabana Straja — mi-a spus înainte de despărțire. Să-mi vină puștii și plecăm. Vreau să cîntăm amîndoi cu acordeoanele...

— ○ —

Pe cînd măsuri ?

În cadrul orașului Petrița există un grup de locuințe cuprinse în coloniile Traian Vuia, Grigore Preoteasa și cătunul Dobrești, unde locuiesc sute de oameni ai muncii.

Aici a fost înființată o circumscripție sanitară — circumscripția II Petrița — deservită de un medic care se îngrijea cu tragere de inimă de sănătatea oamenilor. Iată însă că de mai multe luni, medicul de aici a plecat, iar dispensarul circumscripției a rămas numai în grija unei surori medicale. Din această cauză, dacă cineva din locuitorii respectivi este bolnav, are nevoie de o consultație sau de prescrierea unor medicamente, el trebuie să bată cale lungă — pînă la spital — pentru a primi asistența necesară.

Locuitorii din raza circumscripției a II-a sanitare Petrița întrebă Secția sănătate a Sfatului popular al orașului Petroșani: pe sînd vor avea din nou un medic care să-i îngrijească ?

● PUBLICITATE

Dizertație

Institutul de mine din Petroșani face cunoscut că în ziua de 28 septembrie, a. c., orele 11, în aula Institutului, va avea loc susținerea publică a dizertației tov. conf. ing. ARON POPA, cu titlul:

„CONSIDERAȚIUNI CU PRIVIRE LA RAȚIONALITATEA ECONOMICĂ A EXPLOATĂRII ZĂCĂMINTELOR AURIFERE CU AUR LIBER DIN GRUPUL MINELOR BARZA — BRAD”, pentru obținerea titlului de candidat în științe tehnice.

Conducător științific: prof. ing. POBORAN VASILE de la Institutul de mine din Petroșani.

Dizertația poate fi consultată la biblioteca Institutului.

Tovarășii specialiști din întreprinderi și instituții sint invitați să participe la susținerea publică a dizertației, anunțînd despre aceasta secretariatul Institutului din Petroșani, strada Institutului nr. 20, telefon 116.

ANUNȚ

Atelierul de zonă C.F.R. Petroșani,

angajează cu dată imediată în următoarele funcții:

- 3 lăcătuși cu școala profesională.
- 1 strungar cu școala profesională.

PROGRAM DE RADIO

7 septembrie

PROGRAMUL I. 7,30 Sfatul medicului, 8,00 Sumarul presei centrale, 9,00 Roza vînturilor, 10,00 Fragmente din opera „Ora spaniolă” de Maurice Ravel, 10,30 Formații de muzică ușoară, 11,28 Melodii populare, 12,00 Coruri și dansuri din operele românești, 12,30 Muzică ușoară, 14,00 Concert de prînz, 15,00 Din muzica popoarelor, 15,45 Fragmente din cartea: „Reportaj cu ștreangul de git” de Iulius Fukic, 16,15 Vorbește Moscova! 17,30 Săptămîna muzicii bulgare, 18,02 Program muzical pentru frunțai în producție din industrie și agricultură, 19,00 În pas cu știința, 19,20 Muzică din opera „Văduva veselă” de Lehár, 20,25 Seară de dans, 21,25 Melodii populare cerute de ascultători. PROGRAMUL II. 10,10 Muzică distractivă, 11,15 Muzică populară, 12,05 Muzică ușoară, 13,00 Melodii populare, 13,30 Cîntă orchestra de estradă a Radioteleviziunii, 14,10 Arii din opere interpretate de artiști amatori, 14,35 Pe aripile melodiilor, 15,30 Melodii populare, 16,10 Arii din opere, 16,30 Știința în slujba păcii, 18,30 Tangouri, 19,30 Pe teme internaționale, 19,40 Muzică populară cerută de ascultători, 20,10 Muzică ușoară de Gherase Dendrino, 21,10 Muzică de dans, 21,45 Agenda teatrală, 22,00 Program de romante.

— ○ —

CINEMATOGRAFE

7 septembrie

PETROȘANI — 7 NOIEMBRIE: Avîntul tineretii; AL SAHIA: Doctor în filozofie; PAROȘENI: Ceilbru 702; VULCAN: Misterul celor doi domni „N”. (Petrița, Ani-noasa, Livezeni, Lupeni și Urucani nu au trimis programul filmelor).

VIATA INTERNAȚIONALA

Oxigen în atmosfera planetei Venus

MOSCOVA 5 (Agerpres).

După cum scrie ziarul „Izvestia”, Vladimir Prokofiev, colaborator al observatorului astrofizic din Crimeea al Academiei de Științe a U.R.S.S., a descoperit oxigen în atmosfera planetei Venus. Un alt astronom, Vasili Moroz, din Moscova, a descoperit în spectrul atmosferei Venusului 6 detalii noi. Trei linii ale spectrului seamănă cu bixidul de carbon obișnuit și cu un izotop al bixidului de carbon. Alte trei linii ale spectrului sunt deocamdată necunoscute.

Cercetările efectuate de Vasili Moroz arată, de asemenea, că stratul de nori al Venusului nu este format din cristale de gheață, cum presupuneau unii astronomi. Este exclusă și prezența vaporilor de apă, mai ales în straturile superioare ale atmosferei. După toate probabilitățile, norii Venusului se compun din particule de praf a căror natură chimică este deocamdată necunoscută.

„Nici un ajutor nu poate determina victoria regimului diemist”

Declarația lui Tran Van Chuong

WASHINGTON 5 (Agerpres).

Tran Van Chuong, care și-a prezentat la 22 august demisia din funcția de ambasador al Vietnamului de sud la Washington, a declarat la 4 septembrie că „nici o cantitate de ajutor străin nu poate determina obținerea victoriei de către regimul lui Ngo Dinh Diem”. Agenția Associated Press precizează că el a subliniat că acest regim „a pierdut în mod ireparabil sprijinul poporului”. „Acum, după nouă ani de existență a actualului regim nedrept și ineficient, ceea ce doresc toți vietnamezii este o completă schimbare de guvern și de regim”, a spus el.

Aceste recunoașteri sînt semnificative dacă se ține seama că Tran Van Chuong a fost timp de nouă ani ambasador al lui Ngo Dinh Diem la Washington, post de importanță capitală, dată fiind intervenția americană în Vietnamul de sud. Totodată, el este socrul lui Ngo Dinh Nhu, fratele dicta-

Declarația savantului englez Powell

LONDRA 5 (Agerpres).

Intr-o declarație făcută pentru presă cunoscutul savant englez C. F. Powell, laureat al premiului Nobel, a spus că salută Tratatul privitor la interzicerea parțială a experiențelor nucleare ca un prim pas important pe calea spre adoptarea unor măsuri cuprinzătoare în vederea dezarmării și întăririi păcii.

Oamenii de știință sînt de mult îngrijorați de cursa crescîndă a înarmărilor, a declarat C. F. Powell. Aproximativ o treime și poate, chiar o proporție și mai mare din populația globului este subalimentată, în timp ce pentru înarmări se cheltuiesc anual 50

miliarde de lire sterline — sumă egală cu produsul social total al tuturor țărilor din Asia, Africa și America Latină, luată laolaltă.

Savantul englez a arătat că stocarea armelor implică un pericol pentru securitatea statelor, abate partea cea mai bună și cea mai mare a specialiștilor din știință și tehnică de la scopuri constructive, contribuie la răspîndirea largă a pesimismului în rândurile tineretului din multe țări.

În încheiere, prof. Powell și-a exprimat speranța că încheierea Tratatului va contribui la încetarea „războiului rece”, la normalizarea relațiilor dintre țări.

Tendențele expansioniste ale R.S.A. sînt condamnate

LONDRA 5 (Agerpres).

Tendențele expansioniste ale regimului rasist din Republica Sudafricană, manifestate în declarația primului ministru Verwoerd, care a revendicat anexarea la Republica Sudafricană a Bechuanalandului, Basutolandului și Swazilandului, au fost condamnate de partidele politice ale populației africane din aceste teritorii. Philip Matante, vicepreședinte al Partidului Popular din Bechuanaland, a

declarat: „Verwoerd trăiește în țara visurilor, dacă crede că vom accepta propunerile sale. Nu sîntem interesați în nici un plan sud-african care ne-ar transforma într-un Bantustan (regiune „autonomă” locuită exclusiv de negri — n. r.) de-al lor”. El a adăugat că, chiar dacă i se va permite lui Verwoerd să-și trimită reprezentanții pentru a avea convorbiri cu partidele politice din Bechuanaland, „noi nu avem intenția de a-i asculta”.

La rîndul său, Amos Dabbe, secretar național adjunct al Partidului Democratic din Bechuanaland, a declarat: „Nu vom accepta nici o încercare a Republicii Sudafricane de a prelua administrarea țărilor noastre. Sîntem în mod ferm împotriva incorporării”.

Kenneth Kaunda, conducătorul guvernului de coaliție din Rhodesia de nord și șeful partidului unit al independenței naționale din acest teritoriu, a declarat că toate țările africane se vor opune oricărei manevre a guvernului de la Londra, care ar urmări predarea celor trei protectorate britanice rasiștilor din Republica Sudafricană.

Opoziția laburistă din Anglia a avertizat guvernul englez împotriva acceptării ofertei lui Verwoerd.

Arthur Bottomley, purtătorul de cuvînt al partidului laburist în problemele coloniale, și deputatul laburist Christopher Mayhew au avut la 4 septembrie o întrevvedere cu lordul Lansdowne, ministrul de stat la Ministerul Coloniilor, în cursul căreia i-au făcut cunoscut că partidul laburist se opune satisfacerii pretențiilor rasiștilor sud-africani.

Un articol din „Le Monde”

„Vară furtunoasă în Spania”

PARIS 5 (Agerpres).

Sub titlul „Vară furtunoasă în Spania”, ziarul francez „Le Monde” a publicat la 4 septembrie un articol de fond în care scrie despre lupta curajoasă a oamenilor muncii spanioli pentru drepturile lor, îndeosebi despre greva eroică a minerilor din Asturia și Leon care continuă de peste o lună și jumătate. Muncitorii de la minele carbonifere, de la minele de fier și de la alte întreprinderi luptă nu numai pentru majorarea salariilor în legătură cu creșterea rapidă a scumpetei, ei și în același timp pentru restabilirea în Spania a libertății mișcării sindicale. Minerii și muncitorii de alte categorii din Spania se pronunță cu tot mai multă hotărîre împotriva pretinsei mediații a faimoaselor sindicate „fasciste”, așa-zisele sindicate ver-

ticale care includ atît pe muncitori cît și pe patroni.

Oamenii muncii cer ca administratorii franchiști și autoritățile locale să ducă tratative în problemele situației materiale a muncitorilor nemijlocit cu ei înșiși pentru că mediatorii „sindicaliști” sînt aceiași funcționari franchiști care în toate conflictele de muncă, după cum scrie presa spaniolă, se situează pe pozițiile oligarhiei financiare spaniole și a capitalului monopolist.

Oamenii muncii spanioli aflați în grevă cer, de asemenea, încetarea represiunilor fasciste, eliberarea activiștilor și participanților mișcarea grevistă închiși în închisori, înapoierea la locurile lor de muncă a minerilor din Asturia deportați pentru participare la grevele din anul care a trecut.

In Guyana Britanică a fost ridicată „starea excepțională”

GEORGETOWN 5 (Agerpres).

Agențiile occidentale de presă relatează că guvernul Guyanei Britanice a hotărît la 4 septembrie ridicarea „stării excepționale” pe întreg cuprinsul acestei colonii engleze. După cum se știe, „starea excepțională” a fost decretată la 8 mai ca urmare a tulburărilor provocate de elemente aflate în slujba colonialiștilor, care au încercat prin diferite acțiuni și manevre să răstoarne guvernul progresist condus de primul ministru Cheddy Jagan. Cu toate acestea, transmite agenția France Presse, trupele britanice, care au fost aduse în Guyana în urmă cu aproximativ trei luni, vor continua să

rămînă în această colonie sub pretextul că „în unele regiuni nu a fost încă restabilit calmul”.

În legătură cu ridicarea „stării excepționale”, la Georgetown s-a anunțat că primul ministru al Guyanei Britanice, Cheddy Jagan, și liderul opoziției, Forbes Burnham, vor pleca în scurt timp la New York pentru a apare în fața „comitetului pentru bunele oficii” creat de „Comitetul special O.N.U. pentru examinarea problemei acordării independenței țărilor și popoarelor coloniale. Membrii acestui comitet au cerut vizele necesare pentru a vizita Guyana Britanică, dar cererea lor a fost respinsă de guvernul englez.

Proteste împotriva reluării experiențelor nucleare subterane de către S. U. A.

LONDRA 5 (Agerpres).

Intr-o declarație dată publicității la Londra, profesorul John Bernal, președintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, condamnă reluarea de către S.U.A. a experiențelor nucleare subterane, la numai cîteva ore

după încheierea Tratatului de la Moscova. În declarație se subliniază netemeinicia argumentelor S.U.A. și Angliei cu privire la imposibilitatea detectării exploziilor subterane fără o inspecție la fața locului. Oamenii de știință sînt de părere, arată profesorul Bernal, că este absolut posibil să se verifice modul cum se respectă interzicerea efectuării atît a experiențelor subterane, cît și a tuturor experiențelor nucleare, fără să se recurgă la inspecția internațională la fața locului care ar putea fi folosită în scopuri de spionaj.

Forțele păcii din întreaga lume se spune în declarație, care au salutat acordul cu privire la interzicerea parțială a experiențelor, trebuie să condamne reluarea experiențelor nucleare subterane de către S.U.A. și să-și reînnoiască cererea de a se pune capăt tuturor experiențelor nucleare.

Ploi torențiale în Africa de vest

LAGOS 5 (Agerpres).

Recentele ploi torențiale tropicale din Africa de vest au cauzat mari daune materiale Nigeriei. După cum a declarat un reprezentant al Ministerului Sănătății din Nigeria, daunele se cifrează la 1.250.000 lire sterline.

În cîteva rînduri

SALONIC. Miercuri la prînz a avut loc în pavilionul românesc de la Tîrgul internațional din Salonnic o conferință de presă. Directorul pavilionului N. Vrabie, a făcut ziaristilor o scurtă prezentare a pavilionului, referindu-se totodată la posibilitățile de dezvoltare a relațiilor comerciale romîno-grecesli.

RIO DE JANEIRO. Grevă generală din orașul Santos, care amenința să cuprindă întreaga Brazilie, s-a încheiat. Potrivit acordului obținut, autoritățile s-au obligat să-și elibereze pe conducătorii grevei ce fuseseră arestați, iar guvernul Braziliei a consimțit să pună la dispoziție din bugetul federal mijloace pentru majorarea salariilor personalului sanitar.

REYKJAVIK. Ziarul „Thjodviljinn” publică un articol în care, relatînd despre măsurile practice în vederea creării la Hvalfjord a unei baze pentru navele și submarinele militare ale N.A.T.O., îndeamnă la luptă împotriva acordului de la Hvalfjord subliniind

că perspectivele de destindere a încordării internaționale dovedesc necesitatea lichidării bazelor militare existente în această țară. Ziarul cere ca toate trupele americane să fie evacuate din Islanda.

MANILA. 2000 de lucrători ai liniilor aeriene filipineze au declarat grevă. Grevă a paralizat serviciile aeriene interne și internaționale ale Filipinelor. Greviștii cer mărirea alocațiilor pentru transport și a pensiilor. Pichete de greviști au fost instituite la aeroportul internațional din Manila.

CARACAS. Intr-un interviu acordat ziarului „El Nacional”, viceamiralul Wolfgang Larrazabal, candidatul la postul de președinte al Republicii, a declarat că „pentru Venezuela a sosit timpul să restabilească relațiile diplomatice cu ăările socialiste”. Venezuela ea stat suveran, a subliniat el, trebuie să aibă relații cu toate țările lumii.

TOKIO. Asociația budiștilor japonezi din care fac parte reprezentanții ai diferitelor secte budiste din această țară, a cerut să

se pună capăt de îndată represiunilor exercitate de autoritățile ngodinhiem-iste împotriva budiștilor din Vietnamul de sud.

Împotriva fărădelegilor săvîrșite de autoritățile sud-vietnameze, au protestat de asemenea, 14 organizații de femei care fac parte din Federația organizațiilor de femei din Japonia.

TOKIO. La filialele din Tokio și Osaka ale firmei „Nitimen Dzitughio”, una din cele mai mari firme comerciale și industriale din Japonia, au fost create secții speciale pentru problemele comerțului cu țările lagărului socialist. După cum relatează ziarul „Nihon Keizain”, acesta este primul caz cînd o firmă din Japonia creează asemenea secții pentru dezvoltarea comerțului cu țările socialiste.

WASHINGTON, B. Butterworth, colaborator al faimosului „corp al păcii” american se plînge în ziarul „Washington Post” de scăderea prestigiului Americii în străinătate. Intr-o scrisoare apărută sub titlul „părerea străinătății despre noi” el recunoaște inutilitatea eforturilor „corpului păcii” de a crea în țările Africii un chip atrăgător al S.U.A.